

EL MERCADAL

43

JUNY 2023

Corçà, Casavells,
Matajudaica i
Cassà de Peiràs

HORARIS/SERVEIS

AJUNTAMENT

De dilluns a divendres de 10:00 a 13:00
Dilluns de 17:00 a 20:00

CONSULTORI MUNICIPAL

Dilluns, dimecres i dijous de 9:00 a 13:00
Dimarts i divendres de 12:00 a 13:00

PUNT DE TROBADA

De dilluns a divendres de 10:00 a 13:30
Dilluns, dimecres i divendres de 15:00 a 19:00

PUNT DE TROBADA CASAVELLS

A convenir segons veïns

CORREUS

De dilluns a divendres de 9:00 a 10:00

CENTRE CÍVIC

Cada dia de 13:30 a 21:00
Cap de setmana: obert tot el dia
Dilluns tancat

MANCOMUNITAT

Dimarts de 11:00 a 14:00
Dijous de 17:00 a 20:00

LLAR D'INFANTS

De dilluns a divendres de 9:00 a 17:00

DADES D'INTERÈS

AJUNTAMENT 972 63 00 51
Fax 972 63 04 28
Email ajuntament@corca.cat
Web www.corca.cat

CONSULTORI 972 63 05 63

FARMÀCIA 972 63 00 83

CAP 972 64 38 08

**PUNT DE TROBADA
CORÇÀ** 972 63 00 72
arc@corca.cat
cultura@corca.cat
elmercadal@gmail.com

ESCOLA 972 64 00 79

PARRÒQUIA 606 24 05 74

SARFA 972 64 09 64

RENFE 902 24 02 02

**MANCOMUNITAT
D'AIGÜES** 972 63 01 71

LLAR D'INFANTS 972 64 06 61

MOSOS D'ESQUADRA 088

BOMBERS 085

GENCAT INFORMACIÓ 012

Anunciat

Aprofitem aquest espai per fer una crida a totes aquelles empreses que desitjarien col·laborar amb la revista com a anunciants.

	2 REVISTES	1 REVISTA
Contraportada	190 €	105 €
Quart de pàgina	100 €	60 €
Octau de pàgina	65 €	40 €

Aquests preus són sense IVA

EDITA: Ajuntament de Corçà

CONSELL DE REDACCIÓ: Gaietà Casaponsa, Benvingut Dalmau, Montse Dalmau, Jordi Fontanals, Carme Garriga, M. Carme Güell i Francesc Pacheco.

PORTADA: Montse Dalmau (Església de Cassà de Pelràs).

COL·LABORADORS: Entitats del Municipi, Lluís Aracil, Enric Frigola, Moisès Puig.

COORDINADORA: Carme Garriga.

IMPRESSIÓ I MAQUETACIÓ: Gisgraf, S.C. (La Bisbal) - Dipòsit legal: GI-1259-96.

Editorial

Deuria ser a finals dels anys 80 del segle passat quan la Generalitat va engegar una campanya publicitària sota l'eslògan "La feina mal feta no té futur. La feina ben feta no té fronteres". L'agència publicitària que va idear la campanya era Ogilvy Bassat i a la Barcelona preolímpica va tenir un gran èxit, tant pel text com pel missatge gràfic que l'acompanyava. Passats uns 35 anys el seu esperit segueix essent actual i aplicable a qualsevol àmbit de les nostres vides.

Com s'aconsegueix que la feina estigui ben feta, que sigui un èxit, que respongui a les expectatives d'aquells que l'han de rebre? És indispensable la passió, la creativitat, les hores de dedicació... Ni la Sagrada Família, ni la Torre Eiffel, ni els diversos negocis vinculats a Disney són avui una realitat perquè els seus impulsors fossin un gran arquitecte, un bon enginyer o un bon creatiu del món del cinema i l'entreteniment. Tots ells tenien, almenys, una de les característiques esmentades abans. Una, sinó totes. N'hi podríem afegir d'altres: capacitat de sacrifici, empatia amb la gent de l'entorn, ambició o tantes com vulguem.

Tot això, però, s'ha de compaginar amb recordar que no som eterns i que cal donar el relleu a aquells que venen al darrere, traspasar coneixements, il·lusionar, estimular, provocar... És important que des de la feina acabada o ben encarrilada puguem encetar els canvis i propiciar el relleu generacional, de manera que aquesta "feina ben feta", sigui la que sigui, cada cop sigui més ben feta. De seguir aquesta manera de fer, la feina pot transcendir a aquells que l'han iniciada: hem començat parlant de Gaudí o Disney que, un cop morts, els seus deixebles han seguit el seu llegat amb el mateix èxit, o més, que els seus impulsors.

Tot el descrit fins ara, en segons quins àmbits, ja fa segles que funciona així. Mireu sinó la majoria de grans pintors que, tot i signar amb el seu nom les obres, en algunes d'elles la seva participació podia ser ben poca, limitant-se a fer l'esbós inicial o els acabats, deixant la resta a tot el "seu equip", a la gent que treballaven amb ells i dels qui aprenien en el seu taller.

Això mateix també passa a prop nostre, a El Mercadal. Si més no en aquesta darrera etapa, iniciada l'any 2008, hi han passat unes quantes persones, cadascuna responsabilitzant-se d'una part del tot que és la revista. A vegades aquesta part era ben petita, però indispensable per tal que el conjunt sigui el resultat que veieu quan teniu cada un dels nous exemplars de El Mercadal a les vostres mans. Darrere hi ha el desig de que els nostres veïns estiguin tant al dia com sigui possible del que passa al nostre estimat municipi i els seus pobles. Durant aquests anys, les baixes i les incorporacions de persones

a la nostra revista ha estat prou considerable, de manera que el que hem descrit en aquesta editorial s'ha pogut dur a terme amb tota normalitat: els relleus han permès incorporar noves idees i manera de veure les coses. És el camí que ens ha permès que evolucionéssim. Els que han passat pel Consell de Redacció, els que hi són i els que hi seran, només els ha mogut, els mou i els mourà una obsessió, que els lectors sàpiguen que es fa una...FEINA BEN FETA!

Jordi Fontanals

Les nostres sinceres disculpes pel retard en la sortida d'aquest número de la revista El Mercadal, causes alienes al consell de redacció, principalment les informacions-eleccions municipals han endarrerit l'edició d'aquesta publicació.

SUMARI

2	Horaris/Serveis i Dades d'interès
3	Editorial i sumari
4	Entrevista JOAN PRATS
8	Experiències i vivències ELS AJUDANTS DELS REIS D'ORIENT
10	Dia a dia
24	L'Ajuntament informa
27	Fotos Festa Major Casavells
28	Les entitats parlen ESCOLA EL RODONELL CORAL DE CORÇÀ LLAR INFANTIL "LA BÒBILA" CORÇÀ EN MARXA
30	
32	
33	
35	Història ELS REMENCES
39	Article CANVI CLIMÀTIC I LA PEDREGADA
40	El poble explica LA ISABEL DE PLANILS TROBADA A CAN TÒFOL
41	
43	El poble opina AVIS VIATGERS
44	Sabíeu que?
46	Recepta de cuina
47	Pensem i reflexionem
48	Motsencreuat
49	Les 10 diferències
50	El català correcte

ENTREVISTA

Un bisbalenc Rei a Corçà

JOAN PRATS és un personatge apreciat pels vilatans de Corçà. És un ciutadà de la Bisbal que durant molts anys ha col·laborat de forma voluntària en les activitats culturals del nostre municipi. El seu tarannà comunitari i disponible el va portar, quan només tenia 16 anys, a ser el Rei Baltasar dels Mags de Corçà. Així va començar la seva història i un any darrere l'altre es va convertir en el Rei negre dels infants de Corçà durant generacions, fins fa aproximadament 5 anys que per motius de salut va haver de deixar el càrrec que tant li agradava i l'omplia en veure les mirades de goig i de por dels infants que se li apropaven. Com li deia el patge que l'ha acompanyat durant molt de temps, l'Olga Mercader: "ets el reietó".

Com va anar que fóssiu escollit Rei negre si no éreu de Corçà ?

Érem una colla d'amics que vàrem decidir col·laborar fent la cavalcada. A la majoria no els agradava pintar-se de negre i a mi no en feia cap temor. I així un any darrera altre. De veritat és que vaig gaudir molt.

A partir d'aquell dia vàreu ser ja sempre el Rei negre?

Jo els ajudava a muntar les carrosses i m'ho deien cada any, fins que ja va ser una tradició. Ho vaig fer quasi sempre, a excepció de dues ocasions. Una que em digueren que hi havia una persona que vivia a Corçà que ho volia ser, i naturalment vaig fer de grat un pas al costat. Jo sempre vaig tenir clar que si una persona de Corçà ho volia fer no posaria cap entrebanc, i aquest canvi va durar uns 5 anys. I el darrer any vaig fer de patge, ja que la meua "patge" em va dir que li feia molta il·lusió fer de Rei negre per poder tenir el seu nen als braços vestida de Rei, aleshores jo vaig fer de patge i ella de Rei, però el discurs el vaig fer jo, com sempre.

Hi ha gent que encara es recorda del seu discurs, el seu "Bona nit poble de Corçà", què dèieu?

No deia res en concret, eren paraules que em brollaven de la boca sense massa contingut, i mentre les deia mirava la gent gran com reien i els petits, la por que els produïen. No tenia un text escrit i sortien les paraules una darrera l'altra, amb sentit o sense. Sortia el que sortia. Si veies que els adults reien i els petits quedaven

seriosos, perquè els impactava molt sentir coses que no entenien, jo ja era feliç. I sempre ple-gava amb un *Bona nit poble de Corçà*. El tra-ductor deia el que volia. No tenia un discurs determinat, però era molt feliç amb aquella es-tampa. De veritat fent de Rei negre m'ho vaig passar molt bé, i des d'aquí vull agrair a la co-missió de festes d'aquests anys que em deixes-sin fer de Rei negre. És una experiència meravellosa i inoblidable. Si, cada any aca-bava amb *Bona nit poble de Corçà*. (tal com ho explica es de veritat que aquest servei de voluntari cap a la societat l'ha fet feliç).

Hem parlat del Rei Baltasar, però qui és Joan Prats?

(Amablement riu i m'indica que estem allà per parlar del Rei negre). Joan ha estat i és un home d'inquietud cultural. He estat posat en moltes batalletes culturals, a Corçà, a Cruïlles i a la Bisbal. Sóc dels iniciadors de la Marxa de l'Arboç, he participat en diferents activitats teatrals. Sóc un servidor de la societat.

I qui era el Rei negre?

Era un personatge que s'identificava amb el rol que havia de fer. M'entusiasmava, em sentia molt bé... ostres, no sé com explicar-ho (*se li il·lu-mina l'expressió de la cara*). La mirada de la canalla és fascinant. El Rei negre fruïa del que feia, però les circumstàncies han fet que ho deixés. Jo crec que em transformava i prenia el paper del Rei Baltasar. I com veies la mirada de la canalla, allò era preciós. Si no hagués gaudit ho hauria deixat abans.

Com us maquillàveu?

A l'inici era dur. Ens pintaven amb un tros de suro cremat amb espelmes; si badaves t'escal-daves la cara. Després van venir les cremes que em les tovallolletes marxa bé, era més fàcil. Hi havia una dona, la Tula, que em sembla que amb el seu home eren conserges de l'Ajunta-ment, que després em rentava la cara amb una barreja de vinagre i em quedava una cara molt fina. Després venia la dutxa de rigor a casa, perquè quedaves negre de per tot arreu.

Sempre ha sigut igual?

No, ha evolucionat amb el temps. La Comissió de Festes va evolucionant d'acord amb el temps. Primer fou una sola carrossa amb un

remolc, carretó, cavalls, després els tractors amb remolcs individuals, quads. Ara anar amb un tractor és molt còmode i gaudeixes del pas-seig. Les cavalcades es muntaven en diferents dies, uns quinze, durant molt anys en el cobert d'en Quim. De vegades el cavall s'encabritava una mica per culpa del soroll i allò feia basarda. En aquestes circumstàncies el cavall segura-ment notava el meu estat d'ànim.

Sempre heu fet de Rei a Corçà?

Si, però durant uns tres anys també anàvem a la casa de colònies del Pou del Glaç on hi havia nois i adults amb disminució. Els agradava molt veure els Reis, se'ns acostaven i ens volien tocar quan els donàvem els regals. Hi anaven el mateix dia de la cavalcada una mica abans d'anar a Corçà. Era una col·laboració que ens varen demanar i ho fèiem de bon grat.

Diuen que el Rei negre és el més esti-mat pels infants...

Això no ho sé, però se'ls veia amb una cara plena de felicitat, i alguns de temor, però volien veure sempre el Rei negre. Jo només puc parlar de mi perquè no he fet mai ni de ros ni de blanc. Que el Rei negre impacta els infants t'ho puc ben assegurar.

Ús ha sabut greu deixar-ho?

El que m'ha sabut greu es haver-ho de deixar pel que m'ha passat. De vegades penso en la sort de les coses que ja he fet, que m'han fet molt feliç: tinc família, dona, fills, he estat una persona inquieta i he col·laborat sempre en activitats culturals.

El record que t'has emportat d'aquests anys? Principalment la mirada dels infants, ulls que ho diuen tot: temor i felicitat, tot barrejat

Alguna anècdota?

Me n'han quedat algunes de gravades. Un cop va venir un nen molt petit i li vaig dir: un regal per a tu i un altre per l'àvia i la dona em contesta: la mama. Jo en volia fondre, i no sé qui va ser. D'aquí li dic que em va saber molt de greu. Vaig ser el primer Rei de Corçà que vaig tenir una patge. La patge em deia "el reietó".

Què els diria als qui ho fan ara?

Encara hi ha la colla que érem, tenen idees noves, i sempre fan canvis actualitzant la cavalcada. Els diria: no deixeu de fer-ho.

Quin és el record que t'has emportat d'aquests anys?

Principalment la mirada dels infants, ulls que ho diuen tot: temor i felicitat, tot barrejat.

Quin record guardes amb més emotivitat?

Precisament quan ja no feia de Rei. Per problemes de salut vaig haver de deixar-ho després de quasi 50 anys. Aquell any la colla que mun-

tàvem els reis van insistir que em volien al sopar que es feia després. Amb la Rosa hi vàrem anar. La sorpresa fou que em varen regalar una estàtua de Rei negre, feta per la Núria Efe, on em veig emmirallat de tant que m'hi assemblo. Em vaig emocionar molt i encara gaudeixo d'aquell moment. Aquest reconeixement de companys i companyes és la millor recompensa que pot rebre un voluntari com jo. *(va insistir que es publiqués la foto d'ell amb l'estàtua. encara avui en parla amb un somriure i brillantor que li esclata a la cara).*

Des d'aquí vull agrair a la Comissió de Festes per haver deixat que fes de Rei tant de temps, i també ampliar aquest agraïment a tothom sigui a nivell individual, col·lectiu, associatiu, municipal que hi hagi col·laborat. Han sigut uns gran moments.

Me'n vaig i el deixo amb la seva cadira de rodes. Surto amb energia renovada que m'ha contagiats aquest esperit voluntariós, disponible i somrient que ha tingut tota l'estona.

GRÀCIES, JOAN.

Gaietà Casaponsa

EXPERIÈNCIES I VIVÈNCIES

Els ajudants dels Reis d'Orient

La nit de Reis és la nit més màgica de l'any. Que bonic anar a esperar els Reis d'Orient! Això sí, cal anar ben preparat: abric, bufanda, guants i ,sobretot, que no falti el fanal.

Els Reis fan un llarg viatge recollint en el seus magatzems els regals que repartiran: petons, abraçades, rialles, bicicletes, pilotes i un munt de presents de tota mena. Tota aquesta feina no la fan pas ells tot sols. Ses Majestats compten amb patges, gastadors, xofers, ca-

rossaires i tot un seguit d'ajudants que, any rere any, els donen un cop de mà. A més a més de preparar les carrosses, als Reis els cal canviar-se de vestit i arreglar-se els cabells per visitar tots els pobles ben elegants i esplendorosos.

A Corçà, durant més de trenta anys, les maquilladores, perruqueres i encarregades de vestuari han estat la Dolors Barceló, la Dolors Gelabert, la Joaquina Martí i, també l'Imma Jou, amb tasques que ja havien fet d'altres

noies com l'Elisa Font, per exemple. Així com també ha estat imprescindible la feina dels carrossaires. Sense ells Ses Majestats ho tindrien molt feixuc per arribar sans i estalvis. Sense voler oblidar ningú, recordem com se'n cuidaven els germans Basacoma, els Boschscacoma, en Santi Carbonell, en Quim Font, en Carles Bahí, els germans Camps, en David Xuclà, en Jordi Vilà, en Jordi Bofill i molts més que varen coincidir i alguns passar el relleu a l'Àngel Hereu, en Joan Alsina i en Joan Ros.

Passat l'estiu, posem-hi a meitat de setembre, el grup de les dones es posen a treballar repassant el vestuari i fent propostes per anar-lo reciclant i renovant de mica en mica: vestits, capes i, és clar, també les perruques.

A primers de desembre toca repassar el material dels penjadors i, si cal, afegir-hi alguna peça. Reis, patges i gastadors, tots han de fer goig! Elles també s'ocupen d'obrir les capses de maquillatge per revisar-les i assegurar-se que no hi falta de res. Com dèiem anteriorment, Ses Majestats i tot el seu seguici venen de lluny i demanen una mica de crema, colorret i pintura per dissimular la cara de cansament. Arribats a aquest punt, només resta comprar els caramels i les pilotes que els Reis obsequien els més petits. No és bo deixar res a la improvisació.

El dia 5 de gener a la tarda, sempre puntuals, les maquilladores i ajudants de vestuari són les primeres a rebre Ses Majestats i tota la comi-

tiva. Per la seva part, els carrossaires han treballat de valent els dies abans de la nit màgica. Tardes, vespres i nits al peu del canó cuidant cada detall. Ara toca acabar els últims retocs. I no oblidem la xocolata desfeta, fumejant i calenta, que gaudeixen els infants i grans que esperen als Reis. Aquesta dolça iniciativa la va iniciar l'enyorada Helena Prats i van seguir el relleu la Lola Bayod, la Dolors Bagué, Ma Àngels Rovira, l'Olga Sabarí...

I comença la cavalcada! Quan s'ha acabat la festa, toca recollir els vestits i la resta de complements. Caldrà tornar a repassar-ho tot, rentar la roba i guardar-la fins un altra any. Els carrossaires també tindran feina. S'hauran de desmuntar les carrosses perquè l'any que ve puguin tornar carregades de paquets.

Aquest últim Nadal s'ha produït el relleu. Una colla de joves se'n farà càrrec d'ara endavant. Segur que faran tan bona feina com la dels seus predecessors. Des de la revista El Mercadal, els desitgem molt bones cavalcades i volem expressar l'agraïment i reconeixement a qui n'ha tingut cura tants anys. Gràcies, moltes gràcies Dolors Barceló, Dolors Gelabert, Quima Martí, Imma Jou, Àngel Hereu, Joan Alsina, Joan Ros i Jordi Vilà fent extensiu tot el nostre agraïment a tots i totes que en algun moment han col·laborat a mantenir viva aquesta tradició.

M. Carme Güell

Dia a dia

SETEMBRE

Festa d'homenatge a la gent gran del poble (nascuts entre el 1926 i 1957) amb vermut musical amb la Coral de Corçà, ball de gegants. Un bon dinar i ball de fi de festa. Nomenament de Miquel Planas, com l'home més gran i Concepció Vidal com la dona més gran del municipi.

OCTUBRE

Els nens i nenes de Casavells celebren el dia de la castanyada, amb un sopar popular, fent jocs de cucanya i anant a buscar caramels pel poble amb les paraules de "CRIT O CONFIT".

Marxa popular de Casavells

El dia 9 d'octubre es va fer una marxa popular a Casavells, descobrint pobles medievals com Ruplà, Cassà de Pelràs i Corçà, resseguint corriols i caminets antics, gaudint de la natura amb tota la seva esplendor. A Triar tres bonics recorreguts: Barreixincs de 8 km, Cistells de 15 km i Volcànica de 21 km.

Durant el recorregut hi ha diversos avituallaments amb beguda, coca i xocolata, fruita i al final a l'arribada un entrepà de botifarra a la brasa.

Un gran èxit de participació, a punt per tornar-hi l'any vinent.

Carme Garriga

NOVEMBRE

S'ha fet

- Passatge de terror pel nucli antic de Corçà.
- XVI castanyada popular de Corçà, amb sopar popular i castanyes tradicionals a la sala Municipal.

Trobada d'ocells al baix Empordà amb els convidats: Àlex Mascarell, Jordi Soler, Otger Fortià, Jaume Ramot i Quim Carol.

Trobada d'Ocells al Baix Empordà
dissabte 19 de novembre 2022
12:00h Puella de Corçà

Convidats

Àlex Mascarell
Ornithologia, Observació, ornitologia i observació

Jordi Soler
Sociologia, Natura humana, Observador AMRES

Otger Fortià
Sociologia i ornitologia

Jaume Ramot
President del Grup de Natura de Corçà, Observador AMRES

Quim Carol
Dinamitzador, ornitologia i observació

Objectiu

Trobar pat i soler espècies, hàbitats i problemes de la fauna i flora del Baix Empordà i Gironès.
Grups, bàndols d'aus.
Sons, cançons, voladors, identificació.
Nomenclatura dels ocells, aspectes biològics.
Il·lustració i art.
Estimar i cuidar els ocells.
Col·leccionar, objectes i projectes, instal·lacions.
Comunicació i, vici i costosa i l'ornitologia i ornitologia.
Experiència i/o anàlisi de natura i identificació i alguns aspectes...

Llibreria Puput Sociologia i ornitologia reserves 18105 09 02

Grup Dones de Corçà

El Grup de Dones de Corçà col·laborant amb La Marató de TV3, aquest any per la Salut Cardiovascular, organitza un matí de balls amb línia i a la tarda la representació de l'obra de teatre "Aquí no paga ni Déu".

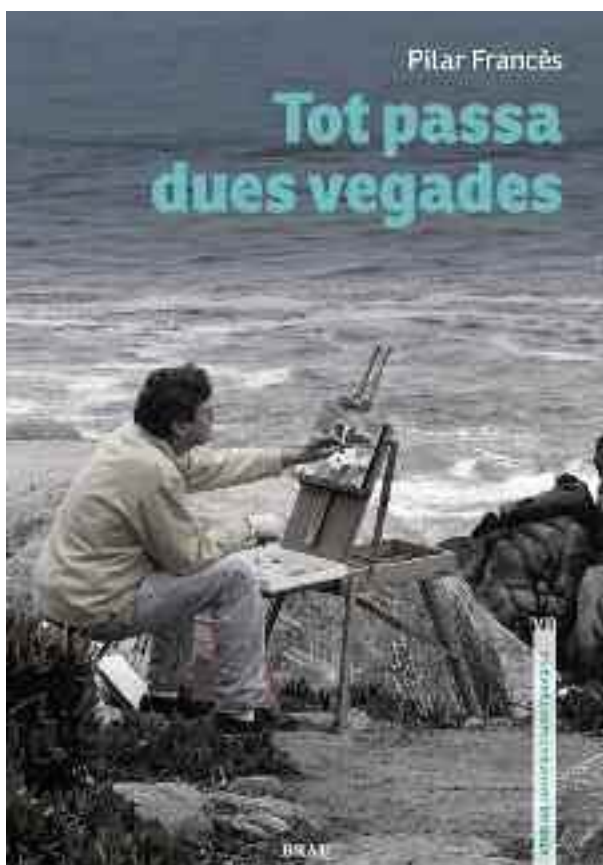

DESEMBRE

S'ha fet

- 25è aniversari de la Colla Gegantera, de Corçà amb la inauguració del mural de Pilarín Bayés i vermut musical amb el grup *The best Of*.

Presentació del llibre
 "Tot passa dues vegades", de Pilar Francès,
 obra guanyadora del
 5è Premi Empordà de Novel·la.

17 de desembre, Gran quina solidaria Amics d'en Pitu

L'Aina és una noia de Corçà que va patir un càncer, un Limfoma de Burkitt. Per tal d'aconseguir fons per la investigació contra aquesta malaltia es va crear el grup els "Amics de l'Aina" i es van organitzar diferents activitats. Malauradament l'any passat, en Pitu Cané, fill de Corçà, també va patir un tipus de càncer, aquest cop un Mieloma Múltiple i el grup Amics de l'Aina es va convertir en els Amics d'en Pitu, aquests es van posar a treballar per fer un berenar musical i una gran quina solidaria per recaptar diners per l'ICO de Girona, per la planta de hematologia de l'Hospital Josep Trueta.

Es van recollir 13.932,13 euros, suma del berenar musical, de la Gran Quina, de l'escudellada

solidaria de la Penya Blaugrana de Monells, dels donatius econòmics d'un munt de gent i de les col·laboracions dels comerços i empreses de tota la província.

I per arrodonir-ho tot plegar, encara hi haurà un concert solidari per augmentar els diners d'ajuda per la lluita contra el càncer. I es que això ens pot passar a tots.

En Pitu ens va deixar però el seu signe d'identitat, el seu gran somriure romandrà sempre entre nosaltres perquè **existeixen persones que porten al món una llum tan gran que fins i tot quan se'n van, aquesta llum roman.**

Tu ets una d'elles Pitu.

El 18 de desembre es celebra la festa de santa Llúcia Casavells, amb una Missa cantada per la Coral de Corçà i seguida del vermut musical amb el grup "Toma 2".

A l'església parroquial de Corçà, extraordinari Concert cantat per la Coral del poble, interpretant el poema de Nadal de Josep M. de Segarra, dirigit per Sara Lozano.

Entrada a l'any 2023 davant del campanar de Corçà i de Casavells.

Taller de fanalets de Nadal, berenar amb coca i xocolata, tot ben dolç per esperar al carter Reial a l'església de Casavells.

GENER

La nit màgica, la nit de Reis.

El diumenge 22 de gener, festa de Sant Sebastià, amb repic de campanes a l'ermita del Sant, música amb els grallers de Corçà i passejada de Sant Sebastià fins a l'església parroquial tot seguit Missa cantada per la coral i vermut popular per tothom.

FEBRER

La gent de Casavells i Matajudaica fan esport al parc de salut sigui estiu o hivern.

MARÇ

A la Plaça del Firal, música amb la Black Music Junior i la Black Music Choir dins del Black Music festival 2023. Hi ha servei de bar gestionat per l'Associació Excursionista Corçà en Marxa.

8 de Març, Dia de la dona

Amb la representació teatral "El metge a Garrotxades" i després sopar popular amb les dones del poble i rodalies. Tot organitzat pel Grup de Dones de Corçà.

Taller d'art floral al Centre Cívic impartit per Eclèctic Empordà, organitzat per l'Ajuntament de Corçà, participen una vintena de dones del municipi.

IX Mostra de Teatre Amateur de Corçà 2023

- Aula de Teatre de Maçanet amb l'obra **Estrès**.
- La Inestable Ceretana amb l'obra **Improchef**.
- Grup de teatre Sant Hilari amb l'obra **Quins Pebrots**.

L'AJUNTAMENT INFORMA

RESULTATS ELECCIONS MUNICIPALS 2023

RESULTATS ELECCIONS MUNICIPALS 2023

Participació: 64,01%

Vots: 651

Nul: 4

En blanc: 16

FP - TM: 427 vots

+CCCM - AM: 193 vots

PSC - CP: 11 vots

Constitució del nou ajuntament amb els següents regidors i regidores:

FP - TE:

Raül Yruela, Josep Bofill, Mireia Ruiz, Laura Geli, Sonia Alins i Helena Thomas.

+CCCM - AM:

Sara Lozano, Jordi Carol i Pere Fabrellas.

Manteniment Sala Municipal

Durant el mes de maig es va pintar tota la part exterior de la Sala Municipal de Corçà.

Aquesta acció forma part del manteniment anual que es fa en aquest equipament.

Insonorització Sala Punt de Trobada

Després de valorar la necessitat que hi havia d'insonoritzar una de les sales del Punt de Trobada, a finals d'abril es va iniciar un estudi per part d'una empresa especialitzada en aquest tema i després de fer-hi varies proves van elaborar el projecte i la millor opció per insonoritzar la sala.

Led a Casavells

El mes d'abril es va dur a terme la substitució de l'enllumenat a LED per a reduir el consum i la contaminació lumínica.

Aquesta acció es suma a l'enllumenat ja substituït; Polígon Industrial de Corçà i veïnat de Santa Cristina de Corçà.

Pavimentació i enllumenat de la plaça de l'església de Casavells

El passat 19 de setembre es va aprovar el projecte de la reforma de la Plaça de l'Església de Casavells. Comencem els tràmits administratius per

poder licitar i iniciar l'obra. El cost aproximat de l'obra serà d'uns 180.000€.

Projecte passatge del pont

El passat 27 de març de 2023, es va acordar aprovar inicialment el projecte d'obres d'Urbanització del Passatge del Pont. Amb un pressu-

post d'execució del contracte de l'obra de 138.234,72 €, IVA inclòs.

Redacció projecte

S'ha iniciat els tràmits per la redacció del projecte que permet realitzar la reforma del carrer del Mur, carrer de la Font i Plaça de l'Oli. L'empresa adjudicatària serà Tecplan Enginyeria i Urbanisme SL amb l'import de 13.376€.

Millora equipaments esportius

Al setembre passat es van renovar les porteries i cistelles de la pista de la zona esportiva de Corçà i les cistelles de la pista de Casavells.

Empordanet escena

Aquest 2023 el municipi de Corçà s'ha adherit al cicle **Empordanet Escena**, la proposta vol contribuir a generar moviment cultural als pobles petits, ajuntant els esforços dels diferents municipis en una programació conjunta, ens permet situar-nos dins el panorama teatral amb una programació altament engrescadora i d'un rigor indiscutible. A Corçà va tenir lloc el passat 26 de febrer, a les sis de la tarda, a la Sala Municipal amb l'espectacle *Les croquetes oblidades* de la Companyia Les Bianchis.

Festa Major de Cassà de Peiràs

LES ENTITATS PARLEN

ESCOLA EL RODONELL.

Assemblea escola El Rodonell

Hola poble! Des de l'escola tenim ganes d'explicar-vos que l'any passat vam iniciar les assemblees generals. I què vol dir això? Doncs que entre totes i tots els alumnes i mestres decidim alguns aspectes que impliquen a tota la comunitat escolar. Podem expressar les nostres opinions, dir el que ens agrada i el que no i proposar també millores o buscar solucions a conflictes. Per tal que totes ens sentim representades, tenim també una assemblea d'aula i una de delegades que representa al grup classe.

A principi de curs, les delegades ens reunim per decidir, entre d'altres coses, com organitzarem la primera assemblea general

Les assemblees ens faciliten la convivència i ens permeten sentir-nos que formem part d'un grup i que tenim drets i deures. Treballem de manera democràtica per prendre decisions i resoldre conflictes igual que ho feu els adults en molts aspectes de la vida.

A principi de curs, les delegades ens reunim per decidir, entre d'altres coses, com organitzarem la primera assemblea general. En aquesta, l'únic tema a tractar era el dia de l'esport, proposta acordada per tot l'alumnat. També ens vam encarregar de preparar com ens col·locaríem per fer les votacions i, a la sala municipal, cada curs va presentar la seva proposta. La guanyadora va ser la d'15. I, després, cada curs va poder modificar alguns punts de la proposta guanyadora.

Quan tots els cursos van tenir la modificació acabada, el que vindria a ser com unes

esmenes a la proposta inicial, vam fer una segona assemblea general. Ens vam reunir tots els cursos per presentar la proposta modificada i finalment vam aplicar les esmenes proposades.

I després de totes les esmenes i tenir la proposta definitiva, només ens falta portar-la a terme el dia 31 de març. Pregunteu doncs a les vostres filles i fills, netes i nets, nebots i nebodes, veïns i veïnes què farem durant la jornada de l'esport!

**Els Delegats de Cicle Superior
de l'escola El Rodonell**

CORAL DE CORÇÀ

Bon vent i barca nova

Amb una història al darrere d'unes quantes dècades, de diferents etapes marcades per la visió artística dels diversos directors i directores que ha anat tenint, han arribat aires nous a la Coral de Corçà, una institució cultural que s'ha mantingut viva i molt activa, malgrat algunes severes crisis (alguna de ben recent) que ha posat a prova no tan sols la voluntat de conti-

nuar existint, sinó també la de progressar en qualitat vocal.

El retorn a la normalitat després de la pandèmia va significar també la recerca d'un nou comandament, ja que la Directora que ho havia estat durant els últims anys va renunciar a continuar. La solució estava ben a prop, la

teníem a casa: una corçanenca d'adopció des de fa més d'una dècada, veïna del barri de Santa Cristina: **Sara Lozano Sirvent**. Amb ella al capdavant la Coral de Corçà ha iniciat una nova etapa, marcada per una renovada il·lusió i la voluntat d'esdevenir una agrupació a la recerca d'una millor qualitat vocal i amb un repertori en constant renovació. Formada majoritàriament per gent del poble, s'hi han integrat també cantaires de municipis veïns.

Nascuda al municipi alacantí de Sant Vicent del Rupeig fa poc més de 40 anys, amb 13 anys la seva família es va traslladar a viure a Catalunya, a Badalona, concretament, on ben aviat va esdevenir alumne del Conservatori Superior de la ciutat on va estudiar cant, però també viola i guitarra. Instal·lada ja a Corçà, al principi es desplaçava cada dia a Palafolls, al Maresme, on durant 15 anys va dirigir l'escola

municipal de música i dansa. Actualment treballa en una administració municipal i a banda imparteix classes de música i cant, forma part del grup de dones de Corçà i dirigeix la nostra coral des de fa poc temps. La pandèmia va aturar o afectar mortalment moltes vides i iniciatives de tota mena, però Sara Lozano opina que *"un cop superada, el cant coral en concret ha agafat una nova embranzida"*.

Sara Lozano s'ha mogut tota la vida en el món del cant coral i ha participat com a membre de diverses formacions en la posada en escena d'òperes i sarsueles, així com en enregistraments discogràfics d'alguns dels personatges més coneguts d'aquest gènere arreu del món. És molt eclèctica pel que fa el tipus de música que més li agrada, però es deleix especialment per la magistral Càrmina Burana, però més encara per **Cançó d'amor i de guerra**, la sarsuela catalana que tants anys després de ser composta encara es representa amb una certa periodicitat. La seva gran bellesa musical i el seu argument, tan proper a la història del nostre país, fan d'aquesta composició una gran obra mestra que continua emocionant generació rere generació. La veurem integrada algun dia en el repertori de la Coral de Corçà?

Aquí es on pensa quedar-se i aquí voldria, algun dia, fer realitat un dels seus somnis: la creació d'una aula de música. Que la sort t'acompanyi, Sara.

Enric Frigola Viñas

Llar d'infants La Bòbila

La Bòbila és una Llar d'infants municipal, petita i familiar, gestionada per l'empresa Orió Edu-Serveis i situada al terme municipal de Corçà, al Baix Empordà. Acollim infants a partir dels 4 mesos fins als 3 anys.

La Llar concep l'infant com a ésser autònom, curiós i capaç d'aconseguir tot allò que es proposi. D'aquesta manera, l'escola aposta per una educació en valors activa, sustentada per

un projecte educatiu basat en el respecte i el ritme de l'infant, que situen el nen o nena i el seu benestar emocional i físic el centre de les activitats, potenciant així el seu desenvolupament psicomotor i emocional i les seves capacitats, establertes pel currículum de la primera etapa d'educació infantil.

Orió Edu-Serveis

Associació Excursionista Corçà en marxa

S'ha creat a la nostra població l'Associació Excursionista Corçà en Marxa (AECM). Aquesta entitat, sense ànims de lucre, té com a objectiu l'organització de sortides a la natura per tal de promoure l'exercici físic, fomentant així el manteniment d'un bon estat de salut físic i psíquic en qualsevol edat.

L'equip de 'Corçà en Marxa' es va crear primerament per córrer l'Oncomarató (que es va celebrar al mes de desembre a Sant Antoni de Calonge), i posteriorment l'Oncotrail 2023. Però amb ganes de continuar fent coses amb un caràcter més familiar i per al poble, al gener es va crear l'associació.

Vuit membres de l'entitat s'han inscrit a l'Oncotrail 2023, que tindrà lloc durant el mes d'octubre amb sortida a Palafrugell. Per poder fer efectiva la inscripció a aquest esdeveniment esportiu, l'associació està fent diferents actuacions amb l'objectiu de recaptar fons per poder finançar aquesta activitat solidària. Una d'aquestes actuacions és el sorteig d'una bicicleta. Les persones vinculades a l'associació han començat a vendre butlletes que es poden adquirir per 3€. El número de la butlleta guanyadora serà el que s'extraurà a través del compte d'instagram el dia 3 de juny, coincidint amb el dia mundial de la bicicleta.

Una de les primeres activitats que s'està organitzant és la 1a JORNADA DE PLOGGING A CORÇA, que es portarà a terme el proper dia 7 de maig a les 9 del matí amb sortida des del Pumptrack.

El plogging és una combinació de córrer o caminar recollint escombraries del nostre entorn

Vuit membres de l'entitat s'han inscrit a l'Oncotrail 2023, que tindrà lloc durant el mes d'octubre amb sortida a Palafrugell

El plogging és una combinació de córrer o caminar recollint escombraries del nostre entorn. Aquesta activitat està emmarcada a dins de la campanya 'Let's Clean Up Europe', una acció comuna a tota Europa per conscienciar sobre la quantitat de residus que llencem de forma incontrolada a la natura i promoure accions de sensibilització a través de la recollida d'aquests residus abocats il·legalment als boscos, platges, marges de rius, etc.

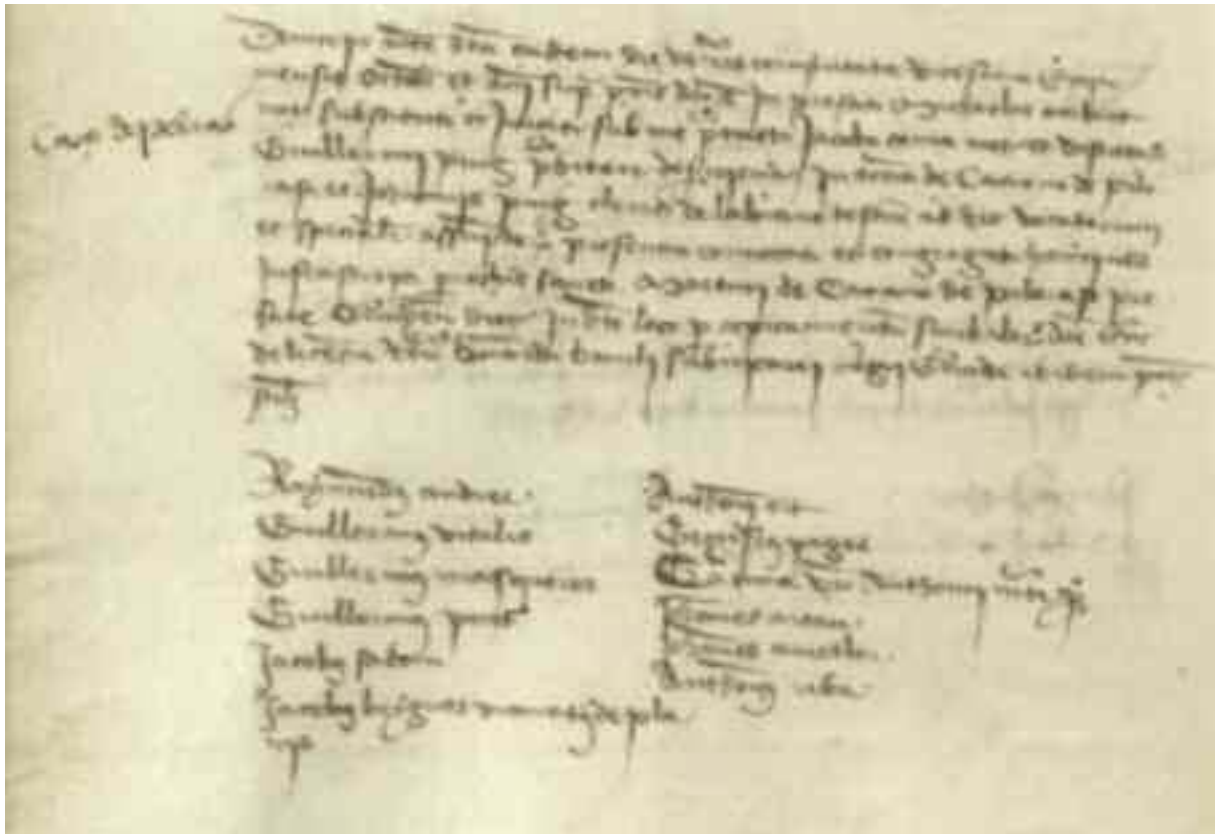
És una activitat perfecta per fer en família durant tot un matí de diumenge. La jornada començarà amb una sessió d'escalfament prèvia a la sortida. Seguidament els participants escolliran un dels recorreguts proposats per caminar/córrer. Per concloure la jornada, hi haurà un vermut i es faran diferents sortejos de productes entre els participants. El preu de l'activitat serà només de 2€ per adult (gratuït per als infants).

Durant el mes de març es va organitzar una sortida amb nens a la Vila Romana de Sarrià de Ter. Seguidament es va fer una excursió fins al Salt del Timbarro. En total uns 5 km aproximadament on tant els petits com els grans van poder gaudir de la ruta i del temps primaveral.

Així mateix, l'entitat està implicada en la col·laboració d'iniciatives esportives municipals com per exemple la marxa del Puig Rodó i d'altres activitats esportives que puguin realitzar-se en un futur.

Podreu trobar totes les activitats que hem fet i les que farem seguint-nos a les xarxes socials: @corcaenmarxa (Instagram) o consultar el nostre blog: <https://aecorcaenmarxa.blogspot.com/>. Qui s'anima?

AECM

HISTÒRIA

575 anys de les reunions del Sindicat Remença a Corçà, Casavells, Cassà de Pelràs i Matajudaica

El mes de setembre de 2022 es celebraven 570 anys d'una fita singular: la vila de Corçà va comprar la seva llibertat al bisbe de Girona, però aquest va mantenir censos i taxes. El poble va passar a jurisdicció reial. Governava el rei a canvi d'exigir algunes obligacions i de concedir alguns drets i privilegis.

Seguint amb les efemèrides locals, el proper dia de Sant Josep farà 548 anys de l'alçament dels pagesos del nostre poble contra el bisbe de Girona. A més a més, el mes d'octubre d'enguany hauran transcorregut 575 anys des de les primeres reunions del Sindicat Remença a Corçà, a Cassà de Pelràs i a Ullastret, poble

que va aplegar veïns de Casavells i Mataju-daica.

Durant una bona colla de segles, a les nostres contrades i a bona part del camp català, els senyors feudals tenien la propietat directa de la terra. Els pagesos podien treballar-la a canvi d'un seguit de prestacions en forma de pagaments o serveis. Aquest pacte desigual, que no queia lluny de les condicions de semi esclavitut, es va estendre amb força, sobretot a l'anomenada Catalunya Vella. La submissió del pagès i de tota la seva família a la terra que treballava feia que hagués de pagar, generalment a un preu molt elevat, una redempció o remença, en cas de voler abandonar-la i obtenir la seva llibertat.

D'obligacions i pagaments n'hi havia per donar i per vendre. L'àrsia, per exemple, obligava a fer un pagament al senyor en cas que s'incendiés la seva propietat. Quan hi havia un casament, la firma d'espòli assegurava uns ingressos al senyor, una garantia, per tal d'assegurar-se que la família del pagès lliurava la dot al nuvi. Si el pagès moria sense fer testament, els hereus també havien d'abonar cert capital, la intestia, al noble de torn. Si no tenies descendència directa també havies de passar per caixa per pagar l'exorchia. Segurament el més abusiu de tots, no obstant, era la cugurcia, el dret que tenia el senyor de quedar-se la meitat dels bens que una dona havia aportat al matrimoni si aquesta era declarada culpable d'adulteri. En aquest últim cas, el pagès podia tancar la muller en una cambra o emparedar-la i donar-li només alguns aliments i aigua fins que considerés que mereixia el perdó.

Durant el segle XV molts masos varen quedar buits a causa la gran mortaldat que va causar la Pesta Negra i a l'emigració de qui podia escapar del camp cap a la ciutat. Alguns pagesos supervivents volien ocupar aquests masos, sobretot els més grans i amb millors terres, però els senyors els ho varen impedir augmentant la remença i d'altres taxes per evitar l'abandonament de les seves terres i la caiguda d'ingressos. Aquest fet, afegit a la duresa de la resta d'obligacions, provocà avalots i aixecaments contra els senyors.

Al municipi de Corçà, la propietat de la terra estava en mans del bisbat de Girona, el senyor de Llers, el castell de l'Alberg, la baronia de

Púbol i els monestirs de Sant Feliu de Guíxols, Sant Miquel de Cruïlles, Sant Daniel, Sant Pere de Galligans i Ullà, entre d'altres.

Un exemple del domini que exercien els poders feudals sobre els veïns del poble el trobem en el document pel qual el bisbe de Girona mana a Japert d'Anyells, batlle de Corçà, lliurar la carta de remença a Blanca d'Horts, amb data del 28 de setembre de 1350. En un altre document, aquest de l'any 1358, Francesca, viuda de Guillem de Coll, assegura que la seva filla no es casarà sense el consentiment del mateix bisbe.

L'any 1442 el poble de Corçà esdevé lloc reial. Tal com s'esmenta a l'inici d'aquest text, la reina Maria, en nom del seu espòs, Alfons IV, en va reconèixer la jurisdicció reial. Dos anys més tard, el 6 de maig de 1444, el bisbe Bernat de Pau va signar la retrovenda de la jurisdicció civil i criminal. El bisbe de Girona reconeix la venda del dret a governar però en el document es fa constar que el bisbe en reté els drets que ja posseïa la seu episcopal (Arxiu Diocesà, Calaix 16, nº 34).

En aquest context, amb el vistiplau del rei, l'any 1448 naixia el sindicat remença, que aviat s'escamparia per tot Catalunya. Els pagesos de remença s'organitzaren per escollir representants, recaptar diners per pagar el procés pel qual es negociava la remença, es lluitava contra esclavitut a què eren sotmesos i es troba una sortida pactada al conflicte. Aquest sindicat va convocar unes 500 reunions entre el 13 d'octubre de 1448 i el 10 de març de 1849.

La propera tardor farà 575 anys de les reunions del Sindicat al nostre municipi. La primera va tenir lloc a la plaça de Cassà de Pelràs, la

Celebraven 570 anys
d'una fita singular:
la vila de Corçà
va comprar
la seva llibertat
al bisbe de Girona

segona a Corçà i la tercera a la plaça d'Ullastret, on s'aplegaren pagesos de Casavells, Matajudaica, Llabià, Serra de Daró, Fonolles, Peralta i Saus Bordils. L'Arxiu Municipal de Girona conté el Llibre del Sindicat Remença on consten les actes d'aquestes reunions, transcrits a continuació. Aquest llibre entrà a formar part del Registre de la Memòria de la UNESCO el 13 de juny de 2013.

1448 octubre 26, dissabte. Plaça de Corçà

En presència de Miquel Ombert, notari, substituït del notari Jaume Coma, i dels testimonis Honorat Coll i Joan Coll, de Corçà, són convocats a la plaça, amb repic de campanes, els homes de la parròquia de Sant Julià de Corçà, amb llicència del venerable Pere Negra, batlle reial d'aquest lloc.

Firmen: Michael Vidal, Berengueris Pontu Petri, Guillelmus Casanova, Petrus Finestres, Ioanes Geronés, Anthonius Corney, Antonius Pagés alias Pallicer, Iones May, Guillelmus Alenyà, Bernardus Niell, Petri Negri, Barthomeus Serrahí, Nicholaus Casanovas, Petrus Verger, Iulianus Moreu, Guillelmus Ale Antonius Martin, Bernardus Iordà, Iulianus Serra, Barthomeus Finestres, Petrus Serra, nyà, Guillelmus Sauri alias Paga, Petrus Paga.

En aquesta reunió Miquel Vidal d'Anyells, de la parròquia de Corçà, fou escollit síndic procurador. Alguns dels cognoms escrits en el document han perviscut fins als nostres dies: Vidal d'Anyells és a la banda dreta del Rodonell; Alenyà era al paratge de Santa Cristina i ara una part, es coneix com can Jaumic; Corney a l'antic camí de Cruïlles (avui conegut com a mas Masmir); Geronès al barri de Rissec i Serrahí a la cruïlla del camí de Corçà a Rupjà (ara anomenat mas Cornell).

1448 octubre 25, divendres. Cassà de Pelràs

Reunió dels homes de remença de la parròquia de Sant Martí de Caçà de Pelràs. En presència de Miquel Ombert, notari, substituït de Jaume Coma, notari, i dels testimonis Guillem Puig, prevere de l'església de Caçà de Pelràs, i Joan Puig, clergue de Llabià, són convocats, amb repic de campanes, els homes de la parròquia de Sant Martí de Caçà de Pelràs, amb llicència

del venerable Bernat Batlle, sotsveguer reial de Girona, també present.

Firmen: Raymundo Andreu, Guillermo Vitalis, Guillermo Mascarós, Guillermo Pons, Jaume Salomon, Jaume Boygas del veïnat de Planils, Anthonius Ort, Genis Pages, Caterina muller d'Antoni Martí difunt, Joan Artau, Joan Ametller, Anthoni Riba.

L'acta de Cassà de Pelràs reflecteix l'assistència de Caterina, muller d'Antoni Martí difunt. Ella és una de les cent dones que participaren en les reunions. El mas Martí, el mas Pagès i el mas Ametller encara estan dempeus. A Planils les llines encara recorden tant el mas Mascarons com el mas Pons. En aquesta reunió del Sindicat fou escollit representant procurador en Joan Ametller

1448 octubre 29, dimarts. Plaça del castell d'Ullastret

En presència de Miquel Ombert, notari, substituït de Jaume Coma, i dels testimonis Guillem Llenes, sagristà de Matajudaica, i Berenguer Menescal, d'Ullastret, preveres, són convocats a la plaça del castell d'Ullastret, amb repic de campanes i so de corn, els homes de les parròquies d'Ullastret, Llabià, Matajudaica, Serra de

Daró, Fonolleres, Casavells, Peralta, Saus i Bordils, amb llicència de Joan Maimó, batlle regent del castell i terme d'Ullastret, també present, així com Joan Barceló, porter reial.

Matajudaica: Mata Iuya, Franciscus de Deu, Petrus Prats, Iohannes Ros, Petrus Puig, Iacobus Roffi, Petrus Lenes dez Pou, Nicholaus Lenes, omnes parrochie Sancti Iohannis de Mathaiudayhica.

Casavells: Anthonius Iohannis, Iacobus Pages alias Aldric, Gabriel Bruguer, Petrus Pont, Anthonius Gili, Iohannes Boton, Iacobus Carbo alias Madrenchs, Petrus Trobat, Iohannes Fonoyllor alias Comas, Georgius Perpenya, omnes parrochie Sancti Genisii de Casavells.

Dels noms de Matajudaica no en tinc referències de l'època moderna, però sí ens han arribat els noms del mas Carbó, el mas Pagès o el mas Botó, a Casavells.

La tensió al camp català va anar augmentant fins que es varen produir dos grans esclats de violència, entre 1462 i 1472 i entre 1483 i 1485. El primer enfrontament va tenir lloc al mateix temps que la Guerra Civil Catalana. El rei Joan II va rebre el suport d'aquests pagesos que, acabada la guerra, esperaven la supressió dels anomenats mals usos i d'altres serveis. No va ser així, ans al contrari: els senyors varen augmentar el preu de la redempció i reclamaven amb premura els censos i les taxes.

L'any 1475 els pagesos del poble, amb el suport del líder remença Verntallat, s'alcen en armes contra les pressions del bisbe, que els reclamava uns pagaments que ja s'havien satisfet.

Era el 19 de març, diumenge de Rams, i els pagesos es fan forts dins la vila. Quatre dies més tard, tot i caure en Dijous Sant, el bisbe va sortir de Girona cap a Corçà. Les pluges d'aquells dies provocaren la crescuda de la riera, motiu pel qual les tropes del bisbe no varen poder entrar al poble. Els pagesos van resistir fins a l'arribada de l'exèrcit reial a qui el bisbe havia demanat ajuda.

El 30 de març el rei Joan envia un missatge a Galceran de Seda, el mariscal reial que havia ocupat la vila de Corçà, donant l'ordre de retornar-la al bisbe de Girona, Joan de Margarit. (Arxiu Diocesà, calaix 16). Pocs dies més tard, el rei escriu el mateix missatge dirigit a Ramon de Moncada, bisbe de Vic.

Es torna així a la situació que teníem trenta anys enrere. A més a més, el bisbe va excomunicar a tot el poble de Corçà per gosar aixecar-se en contra seu!. Els mals usos no s'aboleixen fins 1486, any en què es va dictar la Sentència Arbitral de Guadalupe. Els censos i d'altres prestacions continuaran vigents tal com consta en diversos capbreus de Corçà (1487 i 1592).

M. Carme Güell

Bibliografia

Lluch i Bramon, Els remences. La senyoria de l'Almoina de Girona als segles XIV i XV. Girona, 2005.

J. Vives Vives, Historia de los remensas (en el siglo XV). Barcelona: 1645 (reed.) Ediciones Vicens-Vives, 1978.

Pere Bosch, Rosa Lluch, Xavier Marcó, Miquel Freixa, Joan Boadas, "La Lluita dels remences". Revista de Girona, 2018

M^o Carme Güell Parnau, Corçà, Quaderns de la Diputació de Girona, 2007

ARTICLE

Què en sabem de les pedregades??

Com s'origina una pedregada??

La pedra, també coneguda com calamarsa, s'origina en núvols de tempesta que contenen gotes d'aigua desmesuradament refredades i vidres de gel. Durant una tempesta, els corrents d'aire dins del núvol poden aixecar aquestes gotes i vidres a altituds molt altes, on les temperatures són prou fredes per congelar-los.

A mesura que aquests vidres i gotes congelades es mouen dins del núvol, es van acumulant més i més capes de gel, cosa que augmenta la seva mida. Quan aquestes pedres de gel són prou grans i pesades cauen a terra com a pedra o calamarsa.

La mida de la pedra varia àmpliament, des de petites boles de gel fins a pedres de la mida d'una pilota de golf o fins i tot més grans. Les pedres més grans poden ser perilloses, ja que poden causar danys significatius a la propietat i lesions a les persones.

Quan la pedra arriba a una grandària i pes suficients cau a terra a causa de la gravetat. Durant la caiguda, la pedra pot fondre's parcialment o completament si entra en contacte amb capes d'aire més càlid, o es pot mantenir sòlid si la temperatura de l'aire és prou freda.

La formació de la pedra és un procés complex i pot variar segons les condicions atmosfèriques i l'estructura del núvol de tempesta. En general, com més temps una pedra passa dins d'un núvol de tempesta, més gran pot arribar a ser abans de caure a terra.

A quina velocitat cau aquesta pedra gegant?

La velocitat a la qual cau la pedra gegant depèn de diversos factors, com la mida, la densitat, la forma i la resistència de l'aire. En general, les pedregades més grans cauen més ràpid que les més petites a causa de la seva major massa.

La velocitat típica de caiguda de la calamarsa varia entre 30 i 50 metres per segon (m/s), cosa que equival al voltant de 100 a 180 quilòmetres per hora (km/h). No obstant això, la velocitat real pot ser molt més gran, per a pedregades extremadament grans, com la de Corçà del 30 d'agost de 2022, que poden caure a velocitats superiors als 200 km/h. La velocitat de la pedra gegant també pot venir influïda per l'alçada des de la qual cau, la inclinació del terreny i la direcció del vent. En general, com més alt és el núvol de tempesta que produeix la pedra, més gran serà la velocitat de caiguda de la pedra geganta. En aquest codi QR ho teniu perfectament detallat i explicat.

Francesc Pacheco

La Isabel de Planils

El 1979 la Isabel Carol Vilar va renunciar a les comoditats de la Bisbal d'Empordà per anar a viure a Planils, a la casa dels seus sogres.

– Estava treballant al taller de ceràmica artesana i no podia deixar de recordar el meu sogre, vell i sol cuidant la seva dona malalta. —diu la Isabel— Pobrets!

Feia poc que el metge de capçalera de Corçà, en Carles Pongiluppi, havia diagnosticat a la seva sogra Asunción una demència senil. Així que, de cop, la Isabel va haver de cuidar, a més dels seus dos fills petits (en Jordi amb set anys i la Irene amb setze mesos), els seus sogres, sobretot la sogra Asunción.

Viure en una casa sense aigua corrent no va ser fàcil. Per la família de la Isabel no va ser cap trauma, però ella recorda amb veu baixa que es va fer molts tips de plorar.

Quan l'empresa PAVICSA de la Bisbal va tancar, en Josep, marit de la Isabel, es va quedar sense feina i sense indemnització. Era autònom. Per poder tirar la família endavant van decidir plantar verdures i vendre-les. La Isabel, de petita, havia acompanyat la seva mare a mercat a vendre herbes aromàtiques, pinyes, bolets... Aquesta experiència li va servir per creure que ella i en Josep se'n podrien sortir anant a vendre a mercat.

En Josep va plantar moltes verdures en un camp seu de més de dos vessanes que es podia regar i va arribar el moment que les verdures ja eren a punt per vendre.

– Ja podem començar a anar a vendre-les al mercat! —va dir la Isabel—

– Sí —va dir en Josep— Ja hi anirem!

Però ell no feia cap pas per anar-hi. I és que a en Josep això d'anar a vendre a mercat li feia molta ànsia. Així que la Isabel una vegada més va arremangar-se les mànigues i va prendre una decisió:

– Es hora d'anar a vendre les verdures! Dimarts que ve anem a mercat a Girona. —va sentenciar la Isabel—

Aquell dia va ser el començament d'un gran èxit de negoci que va durar uns quants anys.

– Vam vendre moltes verdures, sobretot tomates. Els botiguers de Girona venien i ens compraven les verdures a caixes. —diu la Isabel— Vàrem fer molts diners aquells anys anant a mercat i vam poder estalviar i restaurar la casa dels sogres, fins el dia que el meu home, ja gran, es va posar malalt i vaig decidir plegar.

I és que com diu la Maria Mercè-Marçal: "A l'atzar agraeixo tres dons: Haver nascut dona, de classe baixa i nació oprimida. I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel."

Carme Miàs

Trobada a Can Tòfol

—Per Santa Llúcia, un pas de puça, per Nadal, un pas de pardal, i per Sant Esteve, un pas de llebre— diu l'Enric que a 84 anys, sap totes les dites d'abans.

– I per Sant Vicenç, el sol ja baixa pels torrents! —apunta la Maria amb el dit enlaire—
I allà on no hi tocarà, ni hort ni vinya no s'hi farà!—

És 21 de desembre i som a la cuina de la Maria, a can Tòfol. La Maria ja ha fet els noranta i amb l'Enric es coneixen de tota la vida. Ell la va a veure tot sovint, aquesta vegada hi ha anat amb la seva dona, l'Anita. A fora ja fosqueja i a dins, sota la llum d'una bombeta, estem asseguts al davant de la gran televisió apagada. Avui som una bona colla: l'Enric i l'Anita, la Carme de can Ferran (ella hi va quasi cada tarda i la Nuri i jo, que ens hi afegim de tant en tant. La Carme, l'Anita i la Maria seuen al petit sofà, ben estretes. L'Anita, que no s'ha tret l'abric perquè diu que és molt fredeluga, seu al mig. La Maria s'aixeca a cada moment a controlar l'estufa de llenya que hi ha a l'altra banda de l'estança, a buscar un got o a remenar alguna cosa. La Nuri i jo seiem en unes cadires de balca a un costat del sofà, i l'Enric a l'altre, formant un semicercle. A sota el televisor, a terra, una estufa elèctrica, de resistències. La Nuri burxa l'Anita perquè expliqui coses. Ella, com aquell qui no vol, va desgranant alguns fets de la seva joventut.

—Als nou anys vaig anar a servir a una casa de Cassà de Pelràs— diu amb la seva veu greu i amb un somriure foteta, com si no li volgués donar gaire importància a l'assumpte. La cadència del seu parlar és monòtona i suau. Després vaig anar a Barcelona. Em tractaven molt bé, no tenien fills i com que jo era petita, sempre em donaven el tall de pastís més gros, o em podia endur el tall que sobrava. A l'hivern érem a Barcelona i a l'estiu anàvem a Tamariu. Vaig

estar-hi nou anys amb família. Després em van dir si em volia quedar a cuidar la senyora, que ja era gran, i vaig dir que no. I me'n vaig anar. —Explica l'Anita—

—Voleu una mica de moscatell?— demana la Maria i s'aixeca a treure l'ampolla i dos gotos, un per l'Anita i un altre per l'Enric. La resta no en volem, ells se'l prenen barrejat amb aigua.

– Al pis de sota, a Barcelona, hi havia una minyona i ens parlàvem pel celobert —explica— però no ens vàiem. *¿A ti te dan postre?* Em deia, perquè era castellana, es veu que a ella no li'n donaven. A mi sí que me'n donaven, el tall més gros. I a baix de tot hi havia unes oficines amb moltes secretàries. *¿Has oïdo el ruido que hacen esas?* Em deia. Feien una fressa!— l'Anita riu, mirant a banda i banda del sofà—

– I a l'Enric, com el vas conèixer? —li pregunta la Nuri—

L'Anita somriu i ens mira amb els ulls petits, darrere les ulleres que es va traient de tant en tant per netejar-les. Després mira l'Enric, que també somriu, com un nen.

– A Vulpellac —diu—

– Què hi fèieu a Vulpellac? —insisteix la Nuri—

– Jo era al mas del meu tiet, que feia obres a la casa, i l'Enric va venir a fer de paleta —diu l'Anita—.

– Jo llavors anava amb moto —diu l'Enric—

– Anàvem tots dos amb la moto —explica l'Anita—

La conversa s'atura per uns instants. Per la petita finestra que tinc al davant es veu que ja és negra nit. La Maria s'aixeca a ajustar el tiro de l'estufa, perquè diu que té calor, ella que sempre està enfredorida.

– Com es presenten els Nadals? —Pregunta la Nuri—

- Bé —diu la Carme.— Jo vull fer pollastre de pagès amb gambes. Una recepta que he vist a la tele. M'ha semblat que havia de ser ben bo, feia un aspecte ... mira, he pensat que havia de ser molt bo. A la tele eren gambes de Palamós, però les meves no ho seran pas! No l'he fet mai, o sigui que ja veurem com quedarà. I ara guaita, a casa diuen que volen escudella de primer, si en mengem cada dia! Però és igual, volen escudella.
- Jo també faré escudella i els canelons no els faré pas jo, ja els tinc encarregats a can Roura.
- Ja fas bé —diu la Maria, fent que no amb el cap— fer-los és una murga, ja t'ho diré. Me n'havia fet un tip jo, de fer canelons a ca l'Estrany, eh Carme?
- Ja ho pots ben dir que és una murga —diu la Carme—. Nosaltres n'haviem fet molts i molts! Cap a un centenar o més, amb la meva sogra. Jo també vaig quedar ben tipa de fer-ne, si vols que t'ho digui.
- I tu Anita, què cuinaràs? —pregunta la Nuri.
- Jo ja vaig cuinar prou de jove, quan feia de cuinera. Una vegada, a Can Niebla, vaig fer puré de patata i uns que van venir a dinar em

van dir que era tan bo. Van voler saber com el feia, i això que tenien un restaurant!

- I com el feies? —pregunto encuriosida—
- Ah, res, hi tirava un ou batut, quan encara era calent. I quedava molt bo —diu—
- Anita, explica allò de batre els ous, a Barcelona —li diu la Carme—
- Ah, res, que els diumenges pel celobert se sentia com tothom batia els ous. Ves! Tothom amb la forquilla batent els ous a tot l'edifici, i tots ho sentíem. —explica l'Anita somrient—
- Tothom feia truita els diumenges?—
- Ah, no sé, es veu que sí —diu ella i arronsa les espatlles—

L'Enric riu. Se li fan els ulls petits i fa cara de murri. Ja fa estona que s'han begut el moscatell. Es posa les mans a sobre els genolls i fa com per aixecar-se.

—Què, som-hi?— diu.

Tots ens aixequem a poc a poc i anem desfilant cap a la porta. Només són quarts de set, però sembla molt més tard. Ens acomiadem de la Maria, ens desitgem bones festes i sortim a fora. No fa gaire fred i la lluna gairebé plena es dibuixa esborronada per una boira fina.

Lupe Martínez

farmàcia
carlescomas

Av. Costa Brava, 2
CORÇÀ (Girona)

Tel. 972 630 083

EL POBLE OPINA

Avis viatgers

Hi havia una vegada una colla d'avis que es trobaven cada dia després de dinar per fer una partideta de cartes, tot fent un cafè o una infusió, parlar una mica del temps, del poble, de futbol, de política... i passar un parell d'hores distretes on s'esvaïen tots els mals, per després tornar a casa amb més optimisme i ganes de tornar-hi l'endemà.

Aquest espai on es trobaven era el Centre Cívic del poble. Fa un temps, aquest centre ha esdevingut una cafeteria-restaurant i al migdia s'omple de gent per dinar, una gran notícia per la gent que ho porten i pel poble en general.

El problema va ser gestionar l'espai, una mica petit, per totes dues activitats i després d'uns dies sense tenir lloc on anar, el avis van "viatjar" cap a una sala propera amb uns grans finestrals, molt lluminosa i alegre, amb accés al bar i molt d'espai. La gent gran estava contenta com un pèsol, compartien un espai digne i lluminós i tornaven a gaudir de la companyia i les seves partidetes.

Però vet aquí que la felicitat no dura gaire, diuen. Aquest nou espai també es l'espai jove,

que fan servir els nois i noies del poble per fer reunions, trobades, cinema, i diverses activitats. El jovent hi sol anar a partir de 2/4 de cinc de la tarda, quan acaba l'escola, gairebé a l'hora que els avis pleguen de les seves partides i se'n van cap a casa.

Se m'escapa el perquè no es pot compartir aquest bonic espai i crec que als avis tampoc ho han entès, perquè han hagut de tornar a fer "maletes" i "viatjar" cap a una sala petita i fosca prop d'aquest lloc. No hi caben gaire i amb les cadires toquen les parets, em diuen. És un espai menys amable i més gris, diuen altres, i algú em comenta que d'espai aviat n'hi haurà més, ja que alguns vellets ja han deixat d'anar-hi. I jo em pregunto: és això una solució provisional per buscar un espai més adient?

Tindrà un final feliç aquest conte? Així ho espero...

Doncs sí! ara els avis ja han tornat a la sala lluminosa i gran.

Benvinguts!!!

Carme Garriga

Sabíeu que...

DOCTORA MILAGROS DEL POZO

La metgessa del municipi de Corçà durant vint i cinc anys, doctora Milagros del Pozo, s'ha pre-jubilat i ha deixat d'exercir al municipi?

Aquí deixem unes paraules d'agraïment:

Benvolguda Milagros del Pozo, metgessa a qui sempre hem tractat com a Doctora Mila o senzillament com a Mila.

Fa vint-i-cinc anys els veïns i veïnes et donàvem la benvinguda al nostre municipi. A poc a poc vas anar prenent un lloc important en la vida dels vilatans, sempre com a metgessa i no poques vegades com a confident en les mil i una històries que preocupaven els pacients. Discreta i ferma, amb paciència, tendresa, empatia i rigor científic, ha intervingut en la salut de molts corçanencs receptant el medicament adient que no sempre era una pastilla, un col·liri o un xarop, gripes, pneumònies, demències, conjuntivitis, torçades de peu, angoixes... i molt més. Sempre t'hem trobat per ajudar-nos.

Gràcies, moltes gràcies! Et recordarem pel teu compromís amb la feina i amb els veïns i per la frase "no us preocupeu, veureu com hi ha solució".

Gaudeix molt de la nova etapa i, quan vulguis, t'esperem a passejar tot fent una volta pels nostres pobles.

Discreta i ferma, amb paciència, tendresa, empatia i rigor científic, ha intervingut en la salut de molts corçanencs

Gaietà Casaponsa, un dels membres del l'equip de la revista El Mercadal, és un dels set noms que la ciutadania va proposar pel guardó del Bisbalenc de l'any 2022 per la seva tasca com a president de *Càritas Diocesana* de la Bisbal d'Empordà.

Moltes felicitats company!

Els resultats de la donació de sang dels mes de gener al nostre municipi van ser els següents:

29 donants

4 oferiments

8 nous donants

Els bombers van rebre una trentena d'avisos per les fortes tempestes del dies 7 i 8 d'octubre al Baix Empordà?

Els propietaris de tres vehicles varen patir les conseqüències de les fortes pluges. Tots tres tenien aparcats els cotxes prop de la llera del Rissec, al poble de Monells. La quantitat d'aigua que va caure i la que havia caigut riera amunt varen fer pujar el cadal de la riera fins al punt d'arrossegar els vehicles fins a la zona del polígon industrial de Corçà. Es calcula que el tram "recorregut" va ser de dos quilòmetres!

RECEPTA DE CUINA de Francesc Pacheco

Fricandó

Ingredients per a 4 persones:

- 600 g. de vedella (la part que més us agradi) en filets prims
- 1 ceba gran
- 4 alls
- 1 cullerada sopera de sofregit de tomata
- Moixernons / trompetes / cama-secs / cama-grocs ... (la quantitat a gust)
- 1 got d'aigua (250 ml)
- 1 tassa de vi blanc / vi ranci / conyac ...
- farina de blat de moro per arrebossar els filets
- Oli d'oliva verge extra
- Sal i pebre negre molt

Preparació:

1. En un bol hi posem l'aigua calenta i hidratem els moixernons (ideal que estiguin en remull una mitja horeta abans, així aniran deixant tota l'essència).
2. Salpebrem els filets de vedella i els arrebossam amb la farina de blat de moro.
3. En una cassola a mida, escalfem una mica d'oli d'oliva a foc mitjà i fregim 2 alls una mica aixafats, però amb la pela, juntament amb els filets de vedella, fins que aquests estiguin daurats. Reserveu la carn.
4. A la mateixa paella, afegiu-hi una mica més d'oli d'oliva i sofregiu-hi la ceba i els altres 2 alls trinxats, durant uns minuts, fins que la ceba estigui tendra.
5. Quan la ceba estigui quasi feta, afegim la meitat dels moixernons sense aigua i seguim fregint fins que s'acabi de fer la ceba. Hi tirem la resta dels bolets, també sense aigua (aixafeu-los amb les mans). A continuació afegim la cullerada de sofregit de tomata (prefereixo no posar-ne gaire, de tomata, per no matar el gust del bolet).
6. Ara li toca al vi ranci (com diu aquell: «per potenciar els sucres», deu ser per això), i deixem reduir-ho.
7. Per anar acabant, agafeu un colador i passeu-hi damunt la cassola, tota l'aigua dels bolets (si els compreu envasats, solen portar sorreta). Hi afegim els filets de vedella reservats. Tapem la cassola i deixem que faci xup-xup durant 5 minuts, o fins que la carn estigui tendra (si la carn no ho és prou, afegiu-hi brou per evitar que el guisat quedi sec).
8. Serviu el fricandó calent, acompanyat de patates o arròs (o el que us vingui més de gust).

Com ja sabeu, de receptes de fricandó, en trobareu un munt. Aquesta és com la fem a casa. Desitjo que us ben aprofiti!. Salut.

PD. Si no us va bé fer-la amb vedella, podeu fer servir llom de 2 colors, encara conserva l'essència del plat i també és boníssim!

Pensem i reflexionem!

- ✓ Elegeix un soci de la mateixa manera que escolliries un company de joc: cerca que sigui fort allà on tu ets dèbil i a l'inrevés.
- ✓ Recorda't dels aniversaris de les persones que t'importen.
- ✓ Aparta't de les persones negatives, sempre tenen un problema per a cada solució.
- ✓ Ves amb cotxes que no siguin molt cars, però mira de tenir una bona casa.
- ✓ Mai existeix una segona oportunitat per causar una bona primera impressió.
- ✓ Mostra respecte extra per les persones que fan els treballs més pesats.
- ✓ Fes el que creguis més correcte, sense importar-te el que els altres pensin.
- ✓ Dóna-li la mà al teu fill cada vegada que tinguis oportunitat, arribarà el dia que ja no ho voldrà.
- ✓ No hi ha res més difícil que respondre les preguntes dels imbècils.
- ✓ Encara que tinguis una bona posició, fes que els teus fills paguin part dels seus estudis.
- ✓ Tracta els teus treballadors amb el mateix respecte que tractes els teus clients.
- ✓ Pensa que el silenci és a vegades la millor resposta.
- ✓ Escolta el doble del que enraones.

- ✓ S'ha de tenir fe en un mateix, aquí és el secret. Sense l'absoluta confiança en un mateix, s'està destinat al fracàs.
- ✓ La vida és una obra de teatre en la qual no pots assajar, per això canta, riu, balla, treballa, plora i viu intensament cada moment, abans que baixi el teló i l'obra acabi sense aplaudiments.

Moisès Puig

Motsencreuats

Horizontals.

1. Fenomen climatològic del 30 d'agost del 2022, que va abonyegar cotxes. 2. Ve de l'est tota humida de suor. Designa per separar cada element d'un grup. 3. La trobes repetida en popa. Universitat Oberta de Catalunya. 4. Un grup de romans en filera. Observant el cel trobaràs aquesta constel·lació repetida encara que ho miris al revés. 5. Aquesta societat es saludable.

Aigua al Pou Bo adquirit per l'ajuntament mirant cap a l'oest. Petit recorregut. 6. Ni és ros ni sor però se li sembla. Posar en contacte suaument. 7. Zero. Pateix de tisi anant per l'esquerra. Deu egipci. 8. Taló. Nitrogen. En homenatge a l'autor de les editorials que s'ha jubilat. Litre. 9. Punt que s'intenta tocar amb un projectil. Inculte, mancat de delicadesa. 10. La Coral de Corçà ho canta des del seu inici.

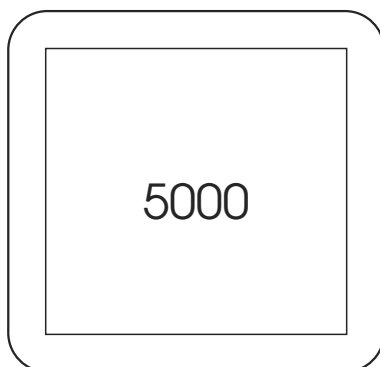
Verticals.

1. Pronunciació interdental de la "s" i la "z". Centúria. 2. Observar d'amagat a algú. Nova denominació de l'AMPA. 3. Administri medicaments antireglamentaris. Matar. 4. Poble de la zona del Collsacabra on van anar molts corçanencs i corçanques. Quantitat molt petita. 5. Escriptor i articulista català mort quan construïem aquest mot encreuat. Arbre. 6. La meua inicial. Lletra més que repetida. Nom de la persona de referència de les nostres àvies al Punt de Trobada que s'ha jubilat tot anant cap amunt. 7. Actini. Està pujant espessor de cabells que ve del sud. Videojoc futurista que combina futbol amb cotxes. 8. Peces de joc amb números. Aquesta lletra té barret. Diminutiu d'un mes de l'any. 9. Recitadora de poesia èpica quan fa pujada. Preposició que indica procedència. 10. Poses en un corral.

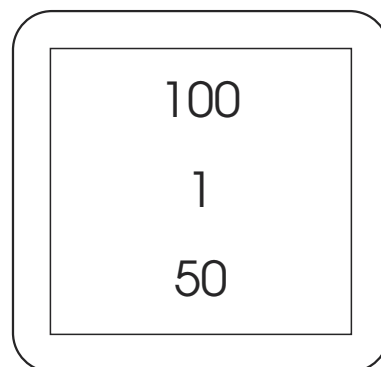
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

NOMBRE ROMANS

Nota musical

Part del cos

SOLUCIONS A
LA PÀGINA
51

Les 10 diferències

El català correcte

MOTS DE PRONÚNCIA DUBTOSA

Gairebé tothom sap què son els mots aguts, plans i esdrúixols, ja que la gran majoria els pronunciem correctament. Els aguts tenen l'accentuació fonètica a l'última síl·laba, els plans a la penúltima i els esdrúixols a l'antepenúltima.

Però n'hi ha uns quants que convé que recordem com es pronuncien.

MOTS AGUTS

- alfil, handbol, iber, timpà, Tibet, comitè, heroi, oboè, policrom, xassis, fluor, hoquei,
- oceà, poliglòt, fabril, futbol, interval, misantrop, Ramon, zenit...

MOTS PLANS

- atmosfera, pentagrama, medul·la, omòplat, meteòrit, cardíac, policíac, termòstat,

- leucòcit, magnetòfon, míssil, rèptil, tèxtil, dinamo, molòlit, torticoli, viking, austríac,
- Àneu, Kíiv, amoníac, pròsper...

MOTS ESDRÚIXOLS

- aurèola, diòptria, èczema, olimpíada, Hèlsinki, període, elèctrode, ànode, Sàhara,
- Tàrraco, Etiòpia, Himàlaia, pneumònia...

També les formes del present, tant d'indicatiu com de subjuntiu, i l'imperatiu, dels verbs acabats en **-iar** son planes i, per tant, s'ha de pronunciar amb la **i** tònica (ell canvia, ell estudia, ell copia) i no com si fossin esdrúixoles (ell cànvia, ell estúdia, ell còpia).

INSTAL·LACIONS

Bahil

C. Jaume II, 33 - La Bisbal d'Empordà
C. Montgrí, 2 - Casavells - Corçà

SM[®]
Salvi Mir

MAS NEGRE

C/ Major s/n - Tel. 972 630 589

E-17121 Corçà (GIRONA)

info@salvimir.com - www.salvimir.com

SOLUCIONS ALS MOTSENCREUATS

HORIZONTALS :

- 1. PEDREGADA.
- 2. ASOUS. CADA.
- 3. PPPPP.UOC.
- 4. IIIII. ASSO.
- 5. SA. TNOF. PR.
- 6. SRO. ACOTAR.
- 7. O. CISIT. RA.
- 8. TACO. N. J. L.
- 9. FITO. RUDE.
- 10. CARAMELLES

VERTICAL:

- 1. PAPISSOT. C.
- 2. ESPIAR. AFA.
- 3. DOPI. OCCIR.
- 4. RUPIT. IOTA.
- 5. ESPINÀS. OM.
- 6. G. P.OCIN. E.
- 7. AC. AFOT. RL.
- 8. DAUS. T. JUL.
- 9. ADOSPAR. DE.
- 10. ACORRALES

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	P	E	D	R	E	G	A	D	A	
2	A	S	O	U	S		C	A	D	A
3	P	P	P	P	P	P		U	O	C
4	I	I	I	I	I		A	S	S	O
5	S	A		T	N	O	F		P	R
6	S	R	O		A	C	O	T	A	R
7	O		C	I	S	I	T		R	A
8	T	A	C	O		N		J		L
9		F	I	T	O		R	U	D	E
10	C	A	R	A	M	E	L	L	E	S

SOLUCIONS AL NOMBRE ROMANS

NOTA MUSICAL: **DO**
PART DEL COS: **CUL**

SOLUCIONS A LES 10 DIFERÈNCIES

BASA COMA

FUSTERS

DISTRIBUIDOR OFICIAL

Delta

Cocinas Baño Habitat

CUINES

ARMARIS A MIDA

MOBLES DE BANY

PARQUETS

VESTIDORS

PRESSUPOSTOS SENSE COMPROMÍS

DORMITORIS

TARIMES

PORTES BLOCK

INTERIORISME

www.basacomafusters.com

TALLER I MAGATZEM

C/ Montseny, 18
17121 CORÇÀ

EXPOSICIONS

Avda. Puig Negre, 2 - local 5
17111 VULPELLAC

Pl. Prudenci Bertrana, 7 baixos
17001 GIRONA

@basacomafusters - Albert 627 49 06 36 - Gerard 687 85 77 36

**Ajuntament de
Corçà**

Diputació de Girona